

۱۰

حالا «خورشید»

پرونده جام جم برای کودکان سینمای ایران به بهانه موفقیت بازیگر فیلم خورشید در جشنواره ونیز

پرچمدار بچه‌های بازیگر

۱۰

علیه تحریم

۱۰

فرهنگ

دوشنبه ۲۴ شهریور ۱۳۹۹ : شماره ۵۷۵۵

کاغذ اخبار

داریوش ارجمند نخستین روایتگر «علمدار» شد

داریوش ارجمند، هنرمند پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون در نخستین اجرای موسیقی نمایش علمدار به تهیه‌کنندگی پرویز پرستویی و کارگردانی حسین پارسایی نقش آفرینی می‌کند. موسیقی نمایش عاشورایی «علمدار» ساخته پوریا خادم، به رهبری بردیا کیارس در سوگ و ژای سردار مهر و ماه حضرت عباس (ع) با اهداف خیرخواهانه و با رعایت دستورالعمل‌های بهداشتی برای دهه سوم محرم به همت بنیاد فرهنگی- هنری رودکی در تالار وحدت اجرا می‌شود. / جام‌جم‌دیلی

سالار عقیلی و کیوان ساکت در «بی‌تو»

کیوان ساکت، نوازنده و آهنگساز از انتشار قطعه «بی‌تو» با خوانندگی سالار عقیلی خبر داد و آن را به همه بزرگان موسیقی ایران تقدیم کرد. ساکت درباره تقدیم قطعه «بی‌تو» به همه بزرگان موسیقی ایران گفت: در مشورت با ترانه‌سرای این قطعه به این نظر رسیدیم که باید آن را به همه بزرگانی تقدیم کنیم که پایه‌های موسیقی ملی ما را شکل داده‌اند. گرچه بسیاری از آنها امروز در میان ما نیستند اما آثارشان هست و مردم آنها را می‌شنوند و لذت می‌برند. این نوازنده و آهنگساز ادامه داد: قطعاتی که موسیقیدانان برجسته ایرانی ساخته‌اند آرام‌بخش جان‌های خسته ما از ۱۰۰ سال پیش تاکنون است و قطعه «بی‌تو» به پاس تلاش‌ها و زحمات‌شان به هنرمندان راستین موسیقی تقدیم می‌شود؛ اقدامی که پیش از این در عرصه موسیقی صورت نگرفته بود.

ساکت در پاسخ به این‌که در آهنگسازی این قطعه برای تقدیم به بزرگان موسیقی به کدام یک از آنها توجه بیشتری داشته است، گفت: در زمان آهنگسازی به علینقی وزیری و دو شاگرد برجسته‌اش ابوالحسن صبا و روح... خالق‌ی بیشتر فکر می‌کردم. هر یک از این عزیزان ستون‌های استوار و بزرگی برای هنر موسیقی محسوب می‌شوند. استاد وزیری با مدون کردن تئوری موسیقی ایران و تأسیس مدرسه موسیقی نقش مهمی در نگاه داشت این هنر داشته است. استاد صبا با جمع‌آوری بخشی از موسیقی مناطق شمال در حفظ این موسیقی و گنجینه موسیقی فولکلور تلاش زیادی کرد. استاد خالقی با نوشتن آهنگ‌هایی که بعد از چند دهه هنوز طراوت خود را حفظ کرده و از ماندگارترین آثار هستند رشد فزاینده موسیقی ایران را سبب شد و شاگردان زیادی که در مکتب این بزرگان تربیت شدند، همه از تأثیرات علم و دانش و هنرشان هستند.

غلامرضا امامی، مترجم آثار ادبیات داستانی ایتالیایین روزها در روستایی از شهرستان صومعه‌سر زندگی می‌کند / عکس: گاتا نیسیا تئری، هنر آژارین

قراردادهای نمایشی

چهارشنبه‌ای که گذشت خبری مثل بمب صدا کرد و به ناپسامانی این‌روزهای فضای تئاتر دامن زد؛ معاونت امور هنری فهرست قراردادهای حمایت از اجرای آثار نمایشی توسط انجمن هنرهای نمایشی در شش‌ماهه اول سال ۱۳۹۸ را اعلام کرد.

البته چنین چیزی به خودی خود بد نیست، مشکل از زمانی شروع می‌شود که هنوز تئاتری‌ها با همه داعیه‌ای که متولیان امر در خصوص شغل بودن این هنر دارند قراردادهای تعریف‌شده‌ای با دسته‌بندی دستمزد انواع مشاغل موجود در آن ندارند و هنرمندان اغلب نسبت به طبقات شغلی و دستمزد‌های مختص خود آگاه نیستند. فرآیند تولید یک پروژه در اکثر مواقع به این شکل است که کارگردان یا تهیه‌کننده، پرداخت بخش زیادی از دستمزد را منوط به فروش می‌کند و تنها مبلغ اندکی به عنوان پیش‌پرداخت یا قسط دوم می‌پردازد، که همین مبلغ اندک نیز گاه پرداخت نشده و کار به جاهایی باریک‌تر کشیده می‌شود. فرض کنید شش‌ماه یا بیشتر، بدون هیچ دریافتی سر تمرین‌ها حاضر و زمان پرداخت با چهره‌ای حق به جانب از سوی کارگردان یا تهیه‌کننده روبه‌رو شده‌اید که اعلام می‌کند پولی در بساط ندارد. حالا می‌ماند حق انتخاب این‌که با ریسک هرگز به پول نرسیدن سرکار بمانید یا دست به شکایت بزنید. شکایتی که با به‌رسمیت شناخته‌نشدن قرارداد در پروژه‌ها برای خودش کلاف سردرگم و اغلب بی‌نتیجه‌ای است.

پس شما به‌عنوان هنرمند تئاتر دقیقاً باید چه کنید وقتی می‌بینید پروژه مورد همکاری‌تان مبلغی درخور به‌عنوان کمک‌هزینه دریافت کرده اما سر شما بی‌کاه مانده‌است؟ این مساله نه چیزی تازه است و نه کسی راهی برای برون‌رفت از آن اجرا کرده، اما بسیار خوب است که وقتی انجمن هنرهای نمایشی مبالغ پرداختی را شفاف‌سازی می‌کند فکری هم برای جلوگیری از این دست مشکلات کند. کم‌این‌که بنا بود تا با انتصاب مدیران تولیدی برای نمایش‌ها هر روند قرارداد و دستمزد‌ها نظارت به‌عمل‌آید اما به دلایلی نامشخص هنوز این اتفاق مبارک به‌وقوع نپیوسته‌است. اگر پرداخت هرگونه کمک‌هزینه منوط به بستن قرارداد محکمه‌پسند با همه عوامل شود و اگر این انجمن در هر بار پرداخت نمایش‌ها هر روند قرارداد بر نحوه خرج شدن آن نظارت کند شاید روزی این آو از ناله فراتر این چنین سر به آسمان نکوبد. شاید فکر کنید که چهره‌های تئاتری، کمتر دچار این مشکل شوند و اسم و رسم و اعتبار آنها اجازه سوءاستفاده را در این مورد ندهد اما در همین سال اخیر حداقل پنج بازیگر چهره در خصوص دریافت نکردن حق و حقوق‌شان به مراجع مربوطه مراجعه کرده‌اند. با این‌همه بی‌اعتنایی و پایبند نبودن به قراردادهای تئاتر، بیش از همه به جوانان و آن دسته از اهالی تئاتر ضربه می‌زند که با عشق و علاقه و با علم به شرایط اقتصادی حداقلی، در هنر نمایش فعالیت می‌کنند. اما وقتی حتی این قراردادهای پایین هم از آنها دریغ شود و تعهدی هم در این باره وجود نداشته باشد، آن شور و شوق و انگیزه هم رنگ می‌بازد.

از رم به تهران با عشق

گفت‌وگو با غلامرضا امامی

درباره نویسنده‌هایی که از ایتالیا به ما معرفی کرد

یکی از مسوؤلان ستاد مرکزی اربعین از طرح‌های جایگزین موبک‌های حسینی به جام جم می‌گوید

جهاد به شوق اربعین

جای روح...! رجایی این روزها بیش از همیشه در تحریریه جام جم خالی است؛ سردبیر امام حسینی روزنامه جام جم، همین سه ماه پیش نشسته بود این جاد را تاقش و می‌گفت یعنی امسال اگر اربعین را نرویم کرپلا چه باید بکنیم؟ آنها که او را از نزدیک می‌شناختند، می‌دانستند که این پرسش از سراسر استیصال و حسرت نیست. البته که او هنوز نتوانسته بود دلش را راضی کند که امسال از راهپیمایی اربعین خبری نیست اما وقتی این را از خودش و ما می‌پرسید، صرفاً نمی‌خواست داغ سینه‌اش را تازه و سفره دلش را پیش روی ما باز کند که چطور می‌تواند امسال کرپلا را از دور رصد کند و چطور می‌تواند به جای آنجا در تهران باشد و مشق‌های خبرنگارهایش را خط بزند. رجایی، حتماً راهی پیدا می‌کرد تا کار خودش را بکند؛ نه این‌که از مسیری پنهانی خودش را به کرپلا برساند و ممنوعیتی را که دولت عراق برای ورود زائران اعلام کرده، دور بزند؛ او حتماً برنامه‌های جایگزین می‌کرد تا از ثواب ماجرا عقب نماند. شاید مثل همه این سال‌ها که شال و کلاه می‌کرد، گوله‌اش را روی دوش می‌انداخت و با وانت و هلیکوپتر خودش را به نقاط محروم و آسیب‌دیده می‌رساند و به مردم کمک می‌کرد، امسال هم برنامه‌ای از این نوع می‌ریخت و دلش را این‌طور راضی می‌کرد.

حالا از همه این حرف‌ها گذشته و او دیگر بین ما نیست. خدایش بیامرز. موبک‌های اربعین که هر سال در مسیرهای راهپیمایی از ایران تا عراق بساط‌شان را می‌گسترند، خبر داده‌اند قرار نیست با ممنوعیت ورود زائران به خاک عراق، دست روی دست بگذارند. کجایی آقای روح...! رجایی که ببینی امسال هم می‌شد اگر بودی، کاری حسینی کنی...

از سیل و زلزله تا کرونا و مدرسه

خب، از کجا می‌دانستند قرار است چنین بلایی سر جهان بیاید؟ برای آن نوجوانی که هر سال پرچم یا حسینش را از پنجره اتاقش باز می‌کرد و روی دوش می‌انداخت تا با پدر و مادرش برود سمت مرزهای غربی و خودش را به جمعیت میلیونی عاشقان امام حسین برساند تا به کرپلا برسد، این روزهای شیوع ویروس کرونا، روزهای سختی است و همه برنامه‌ها به هم خورده است.

دولت عراق تا همین لحظه بر سر اعلام اولیه‌اش که قرار نیست زائرانی از دیگر کشورها برای اربعین به این کشور بروند، پافشاری کرده است. البته با هر مسوولی در این باره صحبت که کنید، می‌گویند هنوز امیدوارند این سد شکسته شود و مردم با رعایت

بسته‌های لوازم التحریر برای دانش‌آموزان نیازمند خبر داده. یوسف افضل‌ی گفته موبک‌های اربعینی که این روزها برای مراسم پیاده‌روی اربعین خود را آماده می‌کردند و اقدامات لازم به منظور پذیرایی از زوار اربعین را تدارک می‌دیدند، امسال با توجه به شیوع کرونا و نامشخص بودن وضعیت قطعی اربعین، برای کمک به خانواده‌های نیازمند به میدان آمدند.

البته برای موبک‌های حسینی، این برنامه‌ها تا زگی ندارد و آنها در چند فقره اخیر سیل و زلزله و همین کرونا هم آستین بالا زده و به یاری مردم شتافته‌اند. حالا اما افضلی از دیگر برنامه‌های جایگزین به جام جم می‌گوید.

۵۰۰ موبک برای عراقی‌ها

یوسف افضلی به عنوان دبیر کمیته اسکان و تغذیه ستاد مرکزی اربعین، یکی از چند کمیته فعال این ستاد، ابتدا به این اشاره می‌کند که چه پیشنهادی به دولت عراق داده‌اند؛ «ما همچنان امیدواریم که دولت عراق اجازه ورود زائران ایرانی به خاک خودش را بدهد. به آنها پیشنهاد داده‌ایم که ۵۰۰ موبک‌مان را با تغییر رویکرد به آنجا خواهیم فرستاد.

این تغییر رویکرد به این صورت خواهد بود که اگر ما تا سال گذشته اسکان و تغذیه زائران را برعهده داشتیم، امسال می‌توانیم اقلام بهداشتی از جمله ضدعفونی‌کننده‌ها را آنجا بین زائران توزیع کنیم. توجه داشته باشید که

